

Եղիա — Թիվ տասնչորս

Մարգարեական գուգահեռը. Միլլերականներից մինչև Future for America՝
Եղիայի հոգով

Jeff Pippenger

2023-10-21

1798 թվականին, վերջի ժամանակում, Դանիելի ութերորդ և իններորդ գլուխների Ուդայի գետի մարգարեական պատգամը բացվեց, և Ուիլյամ Միլլերը բարձրացվեց Եղիայի ոգով և զորությամբ՝ ազդարարելու Աստծո դատաստանի մերձավոր լինելը:

«Վիլյամ Միլլերին և նրա գործակիցներին տրված էր Ամերիկայում քարոզել այդ նախազգուշացումը: Այս երկիրը դարձավ մեծ Գալստյան շարժման կենտրոնը: Հենց այստեղ էր, որ առաջին հրեշտակի պատգամի մարգարեությունը գտավ իր ամենաուղղակի կատարումը: Միլլերի և նրա համախոհների գրությունները տարվեցին հեռավոր երկրներ: Ուր էլ որ միսիոներները ներթափանցել էին ամբողջ աշխարհում, այնտեղ ուղարկվում էին Քրիստոսի շուտափույթ վերադարձի բարի լուրերը: Հեռու և լայն տարածվեց հավիտենական ավետարանի պատգամը. «Վախեցե՛ք Աստծուց և փա՛ռք տվե՛ք Նրան, որովհետև եկել է Նրա դատաստանի ժամը»:» Մեծ պայքարը, 368:

Վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին, Դանիելի տասից տասներկուերորդ գլուխներում հիշատակված Հիդդեկել գետի մարգարեական լուրը բացվեց, և Future for America-ն բարձրացվեց Եղիայի հոգով ու զորությամբ՝ հռչակելու Աստծո դատաստանի մերձավորությունը:

Միլլերականները հայտարարեցին դատաստանի բացման մասին, իսկ Future for America-ը հայտարարում է դատաստանի փակման մասին: Միլլերականների մարգարեական շրջանակը հեթանոսության երկու ավերիչ ուժերն էին, որոնց հաջորդում էր պապականությունը: Future for America-ի մարգարեական շրջանակը հեթանոսության երեք ավերիչ ուժերն են, որոնց հաջորդում է պապականությունը, ապա՝ ուրացող բողոքականությունը:

Միլլերականները սկսեցին որպես Ֆիլադելֆիացիներ և անցան Լաոդիկեցիների վիճակին: Future for America-ն սկսեց որպես Լաոդիկեցիներ և անցնում է Ֆիլադելֆիացիների վիճակին: Միլլերականների համար Ֆիլադելֆիայից դեպի Լաոդիկեա անցումը կապված էր Եղիայի մահվան և նրա՝ Մովսեսի երդման վերաբերյալ պատգամի հետ: Future for America-ի անցումը կապված է Հայտնություն տասնմեկում նկարագրված Եղիայի և Մովսեսի մահվան ու հարության հետ:

1844 թվականին դատաստանի բացման ժամանակ միլլերականները կատարել էին Եղիայի գործը Կարմեղոս լեռան վրա: Դատաստանի ավարտին՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, Future for America-ի շարժումը կլինի կատարել Եղիայի գործը Կարմեղոս լեռան վրա: Միլլերական պատմության մեջ վաթսուհինգ տարվա մարգարեության

երեք սահմանաքարերը, որոնք նշված են Եսայիա գլուխ յոթում, համար ութում, կրկնվեցին, երբ երկու ազգեր միավորվեցին որպես մեկ ազգ՝ Հայտնություն տասներեքի երկրի գազանի բողոքական եղջյուրը հաստատելու համար: Future for America-ի պատմության մեջ նույն վաթսուներեք տարիների երեք սահմանաքարերը կրկնվում են, երբ երկու ազգեր միավորվում են՝ կազմավորելու Հանրապետականության այն եղջյուրը, որը խոսում է վիշապի պես:

Future for America-ի մարգարեական պատմության մեջ այդ երեք սահմանաքարերից առաջինը 1989 թվականին եղած վախճանի ժամանակն էր: Երկրորդը 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ն էր, իսկ երրորդը կլինի շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը: Միլլերի շարժման պատմության մեջ Եսայիա յոթում նույնացված սահմանաքարերի հաջորդականությունը հակադարձված էր Եսայիայի պատմության սահմանաքարերի հաջորդականության համեմատ: Future for America-ի պատմության մեջ հաջորդականությունը համընկնում է վաթսուներեք տարիների առաջին հիշատակությանը, թեև վերջում այլևս ժամանակի որևէ տարր չկա: 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ից ի վեր մարգարեական ժամանակի որևէ կիրառում սատանայական մոլորություն է:

Եսայիա յոթերորդ գլխում ներկայացված երեք նշանաքարերի հաջորդականությունը հավատարիմ մնալու մարգարեական հիմնավորումը, ի հակադրություն միլլերական պատմության մեջ դրանց շրջված կարգի, մասամբ հիմնված է առաջին հիշատակության կանոնի վրա: Վաթսուներեք տարիների կարգը առաջին անգամ հիշատակվում է Եսայիա յոթում, և թեև այլևս բացակայում է վաթսուներեք տարվա ժամանակային տարրը, երբ այդ տարիներով ներկայացված մարգարեական պատմության վերջնական կատարումը տեղի է ունենում վերջին ժամանակների շարժման մեջ, երեք նշանաքարերը nevertheless still identified, and they retain the order as in Isaiah's history.

Սահմանանշանների առաջին հերթականությունը պահպանելու երկրորդ հիմնավորումն այն է, թե ինչ հարաբերություն ունի Միլլերի շարժման պատմությունը՝ որտեղ կատարվեցին վաթսուներեք տարիները, և ինչ շարունակականություն ունի Միլլերի շարժումը Future for America-ի շարժման հետ: Միլլերի շարժման պատմությունը սկիզբն էր, իսկ Future for America-ն՝ ավարտը:

Միլլերականների շարժումն ավարտվեց 1863 թվականին, երբ օրինապես կազմակերպված Յոթերորդ օրվա ադվենտիստների եկեղեցին սկսեց իր գործունեությունը: Այդ պահին Եդիայի պատգամաբերը, որը եկել էր վախճանի ժամանակ՝ 1798 թվականին, երբ Ուլայի գետի տեսիլքը բացվեց, լռեցվեց և կրկին կնքվեց: 1989 թվականին, վախճանի ժամանակ, երբ Հիդդեկեյի գետի տեսիլքը բացվեց, Եդիայի պատգամաբերը վերադարձավ:

Սկզբնական ուղենիշների հաջորդականությունը պահպանելու երրորդ հիմնավորումը գտնվում է այն մարգարեության գծում, որ վերաբերում է երկրի գազանին և նրա երկու եղջյուրներին: Միլլերական պատմության մեջ երկու ազգեր միավորվեցին՝ ձևավորելու

բողոքականության եղջյուրը: Future for America-ի պատմության մեջ ուրացյալ բողոքականության և ուրացյալ Հանրապետականության երկու եղջյուրները կմիանան՝ կազմելու այն մեկ ազգը, որը գազանի «պատկերն» է և նաև գազանի «պատկերին նմանակված» է: Այն երկու ազգերը, որոնք վերջնական պատմության մեջ միանում են՝ ձևավորելու եկեղեցու և պետության մեկ եղջյուրը, այդ կատարմանը հասնում են կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Երբ գազանի պատկերը լիովին կազմավորվի, նրա ավարտական վիճակը վկայվում է նրանով, որ նա կարողանում է անցկացնել կիրակնօրյա օրենքը: Այդ պատկերի կազմավորումը ժամանակի ընթացքում ընթացող գործընթաց է, իսկ գազանի դրոշմը՝ ժամանակի մի ակնթարթային կետ: Պատկերի կազմավորման ժամանակը ներկայացված է այն քառասունվեց տարիներով, որոնց ընթացքում տաճարը կանգնեցվեց՝ 1798-ից մինչև 1844: Հանրապետական եղջյուրը կրոնաքաղաքական տաճար է կանգնեցնում այն ժամանակահատվածում, երբ գազանի պատկերը կազմավորվում է:

Գազանի պատկերի ձևավորումը մարգարեաբար սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Այդ ճգնաժամը նշանավորեց Patriot Act-ի ընդունումը, որն էլ նշանավորեց սահմանադրական իրավունքի փոփոխությունը՝ անգլիական իրավունքի հիմքից դեպի հռոմեական իրավունքի հիմքը: Անգլիական իրավունքը հիմնված է այն սկզբունքի վրա, որ մարդն անմեղ է, քանի դեռ նրա մեղավորությունն ապացուցված չէ, իսկ հռոմեական իրավունքը հիմնված է այն սկզբունքի վրա, որ մարդը մեղավոր է, մինչև իր անմեղությունն ապացուցվի:

Քաղաքական տաճարը, որը կանգնեցվում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը, ներկայացված է նաև գազանի պատկերի կազմավորմամբ: Մարգարեական ժամանակն այլևս կիրառելի չէ, ուստի քառասունվեց տարիները, որոնց ընթացքում բողոքականության եղջյուրը կանգնեցրեց հոգևոր տաճարը, ներկայացնում են ոչ թե ժամանակի մի կետ, այլ մի ժամանակաշրջան, երբ հանրապետականության եղջյուրը բարձրացնում է իր կրոնա-քաղաքական տաճարը:

Եսայիա յոթում ներկայացված վաթսուհինգ տարիների երեք սահմանանշանների նույն հաջորդականությունը կիրառելու երեք հիմնական հիմնավորումներն են՝ նախ՝ առաջին հիշատակման կանոնը. մ.թ.ա. 742, մ.թ.ա. 723 և մ.թ.ա. 677, այսպիսով՝ տասնինը տարի, որին հաջորդում են քառասունվեց տարիները: Միլլերական պատմության մեջ դա հակառակն էր՝ 1798, 1844 և 1863, այսպիսով՝ քառասունվեց տարի, որին հաջորդում են տասնինը տարիները:

Երկրորդ հիմնավորումը Եղիայի դերի և գործի պատգամի շարունակականությունն է: Եղիան հայտնվեց վախճանի ժամանակ 1798 թվականին, երբ Դանիելի գիրքը բացվեց (Դանիել 8:14), ապա 1840-ից մինչև 1844 թվականներին հասավ Կարմեղոսի լեռան մրցությանը, իսկ այնուհետև 1863 թվականին կնքվեց սովորույթի և ավանդության աստվածաբանությամբ: Եղիան դարձյալ հայտնվեց վախճանի ժամանակ 1989 թվականին, երբ Դանիելի գիրքը բացվեց: Նա մարգարեաբար ընթացավ մինչև 2001

թվականի սեպտեմբերի 11-ը, որտեղ սկսվում է Կարմեդոսի լեռան մրցությունը, որպեսզի ավարտվի շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքով: Եղիայի դերի և գործի շարունակականությունը հաստատում է Եսայիա յոթում նշված ճանապարհային նշանների հաջորդականությունը:

Երկրի գազանի երկու եղջյուրների համատեքստը ցույց է տալիս, որ երկու եղջյուրներն էլ անցում են կատարում երկու իշխանություններից դեպի մեկը՝ մեկը՝ աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության սկզբում, և մյուսը՝ նրա վախճանում: Երբ սկզբի կամ վախճանի երկու ձողերը հավաքվում ու միավորվում են որպես մեկ ազգ, դրանք ներկայացվում են կա՛մ սկզբում որպես հոգևոր տաճար կառուցող, կա՛մ վերջում՝ որպես կրոնա-քաղաքական հոգևոր տաճար: Կեղծ տաճարը պապական տաճարի պատկերն է, որտեղ պապը նստած է Աստծո տաճարում՝ իրեն Աստված հռչակելով:

Երբ Միացյալ Նահանգները կիրակնօրյա օրենքի հարցում խոսի վիշապի պես, այն կկատարի հենց այդ պատկերը, որովհետև կկառուցի կեղծ տաճար, որտեղ եկեղեցին և պետությունը կմիավորվեն մեկ գավազանի մեջ, և եկեղեցին կվերահսկի այդ հարաբերությունը:

Եսայիա յոթում Եսայիա մարգարեն իր որդուն առավ, որպեսզի վերին ավազանի ջրանցքի մոտ, թափիչի արտի ճանապարհին, Աքազ թագավորին պատգամը հռչակի:

Եվ Տերը Եսայիին ասաց. «Հիմա դո՛ւրս եկ Աքազին ընդառաջ՝ դու և քո որդի Սեար-Յասուբը, վերին ավազանի ջրատարի ծայրում, լվացարարի արտի ճանապարհի վրա»: Եսայիա 7:3.

«Շեարջաշուր» բառը նշանակում է «մնացորդը պիտի վերադառնա»: Միլլերականների սկզբնական շարժման մնացորդը վերադարձավ 1989 թվականին «Future for America» շարժման մեջ: Եսային և նրա որդին ներկայացնում են սկիզբ և ավարտ՝ իրենց՝ որպես հայր և որդի, փոխհարաբերության միջոցով: Նրանք փոխանցում են Եղիայի ոգին, որը պետք է հայրերի սրտերը դարձնեք դեպի որդիները, և որդիների սրտերը՝ դեպի հայրերը: Եսային Եղիայի լուրն էր հռչակում ամբարիշտ Աքազ թագավորին: Ի թիվս այլ ամբարիշտ գործերի՝ Աքազը հայտնի է նրանով, որ փակել էր սրբարանի ծառայությունները և դրա փոխարեն կանգնեցրել էր ասորական տաճարի մի պատճեն:

Աքազը քսան տարեկան էր, երբ թագավոր եղավ, և տասնվեց տարի թագավորեց Երուսաղեմում. և չարեց այն, ինչ ուղիղ էր իր Տեր Աստծու աչքի առաջ, ինչպես իր հայր Դավիթը: Այլ նա գնաց Բսրայելի թագավորների ճանապարհով, այո՛, նույնիսկ իր որդուն անցկացրեց կրակի միջով՝ ըստ այն ազգերի պղծությունների, որոնց Տերը վտարել էր Բսրայելի որդիների առաջից: Եվ գոհեր էր մատուցում ու խունկ էր ծխում բարձունքներում, բլուրների վրա և ամեն կանաչ ծառի տակ: Այն ժամանակ Ասորիքի թագավոր Ռասինը և Բսրայելի թագավոր Ռեմալիայի որդի Փեկահը ելան դեպի Երուսաղեմ պատերազմի համար. և պաշարեցին Աքազին, բայց չկարողացան հաղթել նրան: Այն ժամանակ Ասորիքի թագավոր Ռասինը Ելաթը վերադարձրեց Ասորիքին և Հուդային վտարեց Ելաթից. և ասորիները եկան Ելաթ և բնակվեցին

այնտեղ մինչև այսօր: Եվ Աքազը պատգամավորներ ուղարկեց Ասորեստանի թագավոր Թիգլաթփիլեսերին՝ ասելով. «Ես քո ծառան եմ և քո որդին. ելիր և փրկիր ինձ Ասորիքի թագավորի ձեռքից և Իսրայելի թագավորի ձեռքից, որոնք ելել են իմ դեմ»: Եվ Աքազը վերցրեց այն արծաթն ու ոսկին, որ գտնվեց Տիրոջ տանը և թագավորի տան գանձարաններում, և ընծա ուղարկեց Ասորեստանի թագավորին: Եվ Ասորեստանի թագավորը լսեց նրան. որովհետև Ասորեստանի թագավորը ելավ Դամասկոսի դեմ, առավ այն, նրա բնակիչներին գերեվարությամբ տարավ Կիր և սպանեց Ռասինին: Եվ Աքազ թագավորը գնաց Դամասկոս՝ հանդիպելու Ասորեստանի թագավոր Թիգլաթփիլեսերին, և տեսավ Դամասկոսում եղած մի գոհասեղան. և Աքազ թագավորը Ուրիա քահանային ուղարկեց գոհասեղանի ձևը և նրա օրինակն՝ ըստ նրա ամբողջ շինվածքի: Եվ Ուրիա քահանան մի գոհասեղան շինեց՝ ըստ ամենայնի, ինչ Աքազ թագավորը ուղարկել էր Դամասկոսից. այդպես Ուրիա քահանան այն պատրաստեց մինչև Աքազ թագավորի Դամասկոսից գալը: Եվ երբ թագավորը Դամասկոսից եկավ, տեսավ գոհասեղանը, և թագավորը մոտեցավ գոհասեղանին ու զոհ մատուցեց նրա վրա: Եվ նա այրեց իր ողջակեզն ու իր ընծան, թափեց իր հեղեղման ընծան և գոհասեղանի վրա ցողեց իր խաղաղության զոհերի արյունը: Եվ նաև պղնձե գոհասեղանը, որ Տիրոջ առաջ էր, բերեց տան առջևից՝ գոհասեղանի ու Տիրոջ տան միջից, և դրեց գոհասեղանի հյուսիսային կողմում: Եվ Աքազ թագավորը հրամայեց Ուրիա քահանային՝ ասելով. «Մեծ գոհասեղանի վրա այրիր առավոտյան ողջակեզը, երեկոյան ընծան, թագավորի ողջակեզ զոհը և նրա ընծան, երկրի ողջ ժողովրդի ողջակեզը, նրանց ընծաները և նրանց հեղեղման ընծաները. և նրա վրա ցանիր ողջակեզի ամբողջ արյունը և զոհի ամբողջ արյունը. իսկ պղնձե գոհասեղանը ինձ համար պիտի լինի հարցուփորձ անելու համար»: Այսպես արեց Ուրիա քահանան՝ ըստ ամենայնի, ինչ Աքազ թագավորը հրամայել էր: Եվ Աքազ թագավորը կտրեց պատվանդանների կողապատերը, հեռացրեց ավազանները նրանց վրայից, և ծովը վերցրեց պղնձե եզների վրայից, որոնք նրա տակ էին, ու դրեց այն քարե սալի վրա: Եվ շաբաթ օրվա ծածկը, որ կառուցել էին տանը, և դրսի թագավորական մուտքը փոխեց Տիրոջ տան մոտ՝ Ասորեստանի թագավորի պատճառով: Դ Թագավորաց 16:2–18:

Ասորեստանի թագավորը ներկայացնում է հյուսիսի թագավորին, որը պապականության խորհրդանիշն է: Չար թագավոր Աքազը Հուդայի, այսինքն՝ բառացի փառավոր երկրի, բառացի առաջնորդն էր: Երբ Եսային և նրա որդին հանդիպեցին նրան վերին ավազանի ջրատարի մոտ՝ լիրբիչի արտի ճանապարհին, այն պատգամով, թե մի մնացորդ պիտի վերադառնա, այդ չար թագավորը գտնվում էր հյուսիսի և հարավի միջև քաղաքացիական պատերազմի ճգնաժամի մեջ: Այդ ճգնաժամի ժամանակ նա մերժեց այն պատգամը, որ Աստված առաջարկել էր Եսայի մարգարեի միջոցով, և պաշտպանության համար դիմեց բառացի հյուսիսի թագավորին:

Եսայիա յոթերորդ գլխի իրադրությունը ներկայացնում է հոգևոր փառավոր երկրի մի առաջնորդի, որ ներքին պատերազմի ժամանակ դաշինք հաստատելու համար դիմում է պապականությանը՝ Աստծուն դիմելու փոխարեն: Աքազի ապստամբությունն Աստծու դեմ ներկայացված է նրանով, որ նա այցելում է հյուսիսի թագավորին, կազմում է հյուսիսի թագավորի աստծու տաճարի մի օրինակ և տաճարի այդ օրինակը ուղարկում

Երուսաղեմի քահանայապետին, որն ապա Աստծու սրբարանի սուրբ տաքածքում կանգնեցնում է այդ կեղծ տաճարի կրկնօրինակը: Չար թագավոր Աքազը ներկայացնում է պետությունը, իսկ քահանայապետի համագործակցությունը ներկայացնում է եկեղեցու և պետության միավորումը:

Այդ բառացի ապստամբությունը ներկայացնում է հոգևոր փառավոր երկրի առաջնորդի ապստամբությունը, որը կրկնօրինակում է պապականության (հյուսիսի թագավորի) երկրպագության ծառայությունը և դադարեցնում է Աստծո սրբարանի ճշմարիտ պաշտամունքը: Աքազի ապստամբությունը ներկայացնում է Միացյալ Նահանգների առաջնորդությունը, որը փառավոր երկրում կանգնեցնում է կեղծ տաճար՝ հյուսիսի թագավորի տաճարի պատճենը:

Եսայիա յոթի մարգարեական միջավայրը ներկայացնում է երկրի գազանի վաթսունհինգ տարվա սկզբնական շրջանը, և առավել անմիջականորեն՝ երկրի գազանի ավարտական ժամանակահատվածը: Եսայիա յոթի մարգարեական միջավայրից կարելի է քաղել շատ լույս, սակայն այս պահին մենք պարզապես կիրառում ենք այն սկզբունքը, որ Քրիստոսը որևէ բանի վերջը պատկերում է որևէ բանի սկզբով: Այստեղ մենք այս կիրառությունն անում ենք ոչ այնքան Եսայիա յոթի պատմական միջավայրի հետևանքների մեջ խորապես թափանցելու համար: Մենք ցույց ենք տալիս, որ երբ ուխտադավանությունից ընկած Հանրապետականության եղջյուրը միանում է ուխտադավանությունից ընկած Բողոքականության եղջյուրին, դա կեղծ տաճարի կանգնեցման ներկայացումն է:

Կեղծ տաճարի կանգնեցումը, որը ձևավորված է հյուսիսի թագավորի տաճարի օրինակով, ներկայացնում է այն պատմական ժամանակը, երբ գազանի պատկերը ձևավորվում է, և դա Աստծո ժողովրդի համար մեծ փորձությունն է, որով նրանց հավիտենական ճակատագիրը պիտի վճռվի:

«Տերը ինձ հստակ ցույց է տվել, որ գազանի պատկերը պիտի կազմավորվի նախքան շնորհի ժամանակի ավարտը, որովհետև այն լինելու է Աստծո ժողովրդի համար մեծ փորձությունը, որով պիտի վճռվի նրանց հավիտենական ճակատագիրը:»

«Սա այն փորձությունն է, որ Աստծո ժողովուրդը պետք է անցնի, նախքան կնքվելը: Բոլոր նրանք, ովքեր, պահելով Նրա օրենքը և մերժելով ընդունել կեղծ շաբաթը, ապացուցեցին իրենց հավատարմությունը Աստծուն, կկանգնեն Տեր Աստված Եհովայի դռնի տակ և կընդունեն կենդանի Աստծո կնիքը: Իսկ նրանք, ովքեր հրաժարվում են երկնային ծագում ունեցող ճշմարտությունից և ընդունում են կիրակնօրյա շաբաթը, կընդունեն գազանի նշանը» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

Յոթերորդ օրվա աղվենտիստները, որոնք Լատդիկիայի «Աստծո ժողովուրդն» են, ունեն «մեծ փորձություն», որը տեղի է ունենում նախքան փորձաշրջանի փակվելը: Դա «այն փորձությունն» է, որ նրանք պետք է հաղթահարեն «նախքան կնքվելը»: Աստծո կնիքը և փորձաշրջանի փակվելը տեղի են ունենում Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Գազանի պատկերի կազմավորումը տեղի է ունենում մի ժամանակաշրջանում, որը տանում է

դեպի Կիրակնօրյա օրենքը և իր գազաթնակետին հասնում այնտեղ: Գազանի պատկերը և նրա կազմավորումը մի ճշմարտություն են, որը կորոշի մեր հավիտենական ճակատագիրը: Այդ պատկերի կազմավորումը ներկայացվել է որպես երկու փայտերի միացում՝ մեկ ազգ կազմելու համար: Երկու փայտերի միացումը տեղի է ունենում Միացյալ Նահանգների պատմության սկզբում, և ապա կրկին՝ նրա ավարտին: Սկզբում երկու փայտ միացվեցին՝ բողոքական եղջյուրը հաստատելու համար, և վերջում երկու փայտ միացվում են՝ հանրապետական եղջյուրը հաստատելու համար:

1798-ից մինչև 1844 թվականների սկզբնական պատմության մեջ կանգնեցվեց բողոքական եղջյուրի տաճարը: Տասնինը տարի անց Հանրապետական եղջյուրի առաջին հանրապետական նախագահը խոսեց ինչպես գառ, և այդպիսով սկսեց ստրուկներին ազատելու ընթացքը, սակայն դա արժեցավ նրան իր կյանքը: Աստծու Գառը խաչի վրա մեռավ՝ մարդկությանը մեղքի ստրկությունից ազատելու համար, սակայն դա արժեցավ Նրան Իր կյանքը: Խաչը Ազատագրության հռչակագիրն է: Այն պատմության մեջ, երբ Հանրապետական եղջյուրը ազատում էր ստրուկներին, բողոքական եղջյուրը մերժեց ստրկության մարգարեությունը: Կիրակնօրյա օրենքի պատմության մեջ, երբ Հանրապետական եղջյուրը վերահաստատում է հոգևոր ստրկությունը, բողոքական եղջյուրը կհռչակի այն պատգամը, որ գերիներին ազատ է արձակում:

Երկրային գազանի Հանրապետական եղջյուրի վերջին նախագահը պիտի խոսի վիշապի պես, և երբ նա այդ անի, ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը պիտի բարձրացվի որպես դրոշ: Սա նախապատկերված է Բառացի և հոգևոր Մարացա-Պարսկական կայսրության երկու եղջյուրներում: Բառացի Մարացա-Պարսկական կայսրությունը Աստվածաշնչյան մարգարեության երկրորդ թագավորությունն էր, իսկ Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը հոգևոր Մարացա-Պարսկական կայսրությունն է: Դանիելի գրքում Մարացա-Պարսկաստանի խոյը ուներ երկու եղջյուր, ինչպես նաև Միացյալ Նահանգները, սակայն երկրորդ եղջյուրը վերջում ելավ:

Ապա ես բարձրացրի իմ աչքերը և տեսա, և ահա գետի առաջ կանգնած էր մի խոյ, որ ուներ երկու եղջյուր. և երկու եղջյուրները բարձր էին, սակայն մեկը մյուսից ավելի բարձր էր, և առավել բարձրն աճեց վերջինը: Դանիել 8:3:

Երկրի գազանի և նրա երկու եղջյուրների մարգարեական պատմության մեջ բողոքական եղջյուրը նախ ճանաչվեց, սակայն վեր բարձրանալու և գործն ավարտին հասցնելու փոխարեն նա նահանջեց Լաոդիկեական կուրության անապատը: Այն պատմության ընթացքում, երբ Հանրապետական եղջյուրը խոսում է վիշապի պես և ընդունում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքը, ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը վերջապես կբարձրացվի իբրև դրոշ: Միայն այն Լաոդիկեական Յոթներորդ օրվա աղվենտիստները, որոնք ճանաչում են գազանի պատկերի կազմավորմամբ ներկայացված փորձությունը, փորձության ժամանակի փակվելիս կընդունեն Աստծո կնիքը: Այդ լորձափորձության ընթացքը բնորոշող պատգամը այժմ արձակվում է

կնքված վիճակից՝ բոլոր նրանց համար, ովքեր կամենում են դրանից օգտվել:

Եվ Եղիան մոտեցավ ամբողջ ժողովրդին ու ասաց. «Մինչև ե՞րբ պիտի տատանվեք երկու կարծիքների միջև. եթե Տերն է Աստված, հետևե՛ք Նրան, իսկ եթե Բահադը, ապա հետևե՛ք նրան»: Եվ ժողովուրդը նրան մի խոսք իսկ չպատասխանեց: Գ
Թագավորաց 18:21.